

De elektrische gitaar op Radio 4

Output Festival 2007. Gehoord: 28, 29/9 Amsterdam. Radio 4: 10, 17/10 20 uur; Radio 6: 6, 13, 20/2. Info: www.outputfestival.com.

Door JOCHEM VALKENBURG

„Ik, als romanticus, tussen al die hoogbegaafde mensen.” Gitarist Jan Akkerman voelde zich vorig weekend als speciale gast van het Output Festival voor ‘moderne gitaarmuziek’ toch een vreemde eend in de bijt. Radio 4 besteedt vanaf overmorgen gedurende twee woensdagavonden veel aandacht aan het festival, met uitzendingen van concertregistraties, achtergronden en interviews. Zonder Akkerman, ter bevestiging van zijn eigen observatie.

Toch staat ook Akkerman, die onder meer solo optrad in het Bimhuis, grotendeels in dezelfde traditie als zijn modernere collega’s op het festival. Dat bleek al in zijn oude band Focus, die veel inspiratie uit de klassieke muziek haalde, maar ook zijn huidige spel getuigt steeds van serieuze studie van de traditionele harmonieeler.

Het ‘harmonieuze’ was ook belangrijk tijdens de rest van het festival. Exemplarisch was John Luther Adams’ zes uur durende installatiewerk *Veils*, gebaseerd op consonante boventoonstapelingen die quasi-onmerkbaar verglijden. Gitarist Fred Frith mocht er anderhalf uur in meespelen en gebruikte daarbij zijn instrument wat routineus en plichtmatig op allerlei manieren als geluidsbron.

Een vergelijkbaar contrast klonk in *Concert in F* van vader Gilius en zoon Floris van Bergeijk. Harmonieus was de orkestrale laag die Van Bergeijk senior componeerde, gespeeld door de Radio Kamer Filharmonie. Gitarist en festivalorganisator Wiek Hijmans speelde hierbij een onafhankelijke, wat willekeurig door gitaareffecten zappende solopartij van Van Bergeijk junior.

Wonderlijk in hun sfeer van bestudeerde naïviteit waren de twee korte *Reflections on previous thoughts* van componist Martijn Padding. Zijn collega Fabio Nieder liet indringende leegtes horen in *Frage*. Bij het Belgische Champ d’Action werden de nog verder gaande stilte-exploraties in *Techno Park* van Stefan van Eycken enkele luisteraars (Akkerman-adepten?) te veel. Jammer van een verder bijzonder geconcentreerde uitvoering.

Het Output Festival had helaas ook een dieptepunt in het elektrische gitaarkwartet Dedalo Guitar Project dat zich vergreep aan Ligeti’s *Zes bagatellen voor blaaskwintet*. Een gitaararrangement hiervan is niet ondenkbaar, maar dan moet dat wel ritmisch exact en gecoördineerd gespeeld worden, met wat meer rake noten.

Dankzij een festival als Output is die ouderwetse ‘arrangitis’ eigenlijk niet meer nodig. De elektrische gitaar is inmiddels ook in de moderne gecomponeerde muziek een volwaardig instrument, met een steeds volwaardiger eigen repertoire.